

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/445/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1413202108
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Patrícia Železníková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1413202108.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Bianky Gelačikovej a členov senátu JUDr. Kataríny Štrignerovej a Mgr. Patrície Železníkovovej, vo veci starostlivosti o maloleté deti B.: U., nar. XX.XX.XXXX, L., nar. XX.XX.XXXX a F., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova 7/A, 816 16 Bratislava, deti rodičov: matka - S. U., bytom T. P. XX, XXX XX Q., a otec - F. B., t.č. H. M. zastúpený JUDr. Petrom Belicom, advokátom, so sídlom Konventná 9, 811 03 Bratislava, o návrhu otca na úpravu styku, uloženia informačnej povinnosti matke a o návrhu matky na zákaz styku, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 13.05.2015 č.k. 25P/50/2013-198 jednohlasne (pomerom hlasov 3:0) takto

r o z h o d o l :

Rozsudok súdu prvého stupňa sa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

V napadnutom rozsudku súd prvého stupňa uložil matke informačnú povinnosť spočívajúcu písomne informovať otca maloletých detí vždy k poslednému dňu každého kalendárneho mesiaca v roku o aktuálnom zdravotnom stave maloletých detí, o ich výsledkoch v školských zariadeniach, o ich mimoškolských aktivitách, o návštevách kurzov a krúžkov, ako aj o ďalších podstatných veciach týkajúcich sa maloletých detí, otcovi zasielať aktuálne fotografie maloletých detí vždy k 30.06. a k 31.12. Vo zvyšku návrh otca zamietol, návrh matky zamietol v celom rozsahu a deklaroval, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Rozhodnutie právne odôvodnil § 24 ods. 5, § 25 ods. 1, 2, § 43 ods. 1 Zákona o rodine, keď po vykonanom dokazovaní rešpektujúc vyjadrený názor maloletých detí dospel k záveru, že návrh otca na jeho úpravu styku s maloletými deťmi, realizovaný v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov, ako nedôvodný zamietol. Konštatoval, že otec bol od 08.06.2011 vo väzbe s následným nástupom na výkon trestu odňatia slobody, z dôvodu ktorého bol jeho kontakt s deťmi obmedzený. Uviedol, že o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV č.k. 13P/397/2006-20 zo dňa 13.02.2007, právoplatným dňa 05.03.2007, ktorým bola schválená rodičovská dohoda, podľa ktorej boli maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti matky a otec sa zaviazal prispievať na ich výživu po 1000,-Sk mesačne, styk otca s maloletými deťmi upravený nebol. Za preukázaný mal záujem otca o maloleté deti písomným kontaktom, ako aj dopytmi na školu či kolízneho opatrovníka, ale aj zistený názor maloletých detí, ktoré nemajú záujem otca navštevovať vo Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Leopoldove, s otcom sa nekontaktujú, o styk s otcom neprejavili záujem na jeho listy mu neodpovedajú. Vyjadril názor, že deti vo veku 16, 11 a 9 rokov sú jednoznačne schopné sa k otázke ich stretávania s otcom, za uvedených okolností, keď otec je vo výkone trestu

odňatia slobody v nápravno-výchovnom zariadení vyjadriť, a ich názoru je potrebné venovať náležitú pozornosť. V súvislosti s posudzovaním návrhu otca, uložil matke maloletých detí informačnú povinnosť, jedenkrát v mesiaci písomne informovať otca o podstatných veciach týkajúcich sa maloletých detí, po zohľadnení, že otec je dlhodobo vo výkone trestu odňatia slobody, prejavuje záujem o maloleté deti, pričom z dôvodu obmedzenia jeho osobnej slobody sa za danej situácie s maloletými deťmi nestretáva. Návrh matky na zákaz styku otca s maloletými ako nedôvodný zamietol a o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p.

Proti výroku rozsudku, ktorým bol zamietnutý návrh otca na úpravu styku s maloletými deťmi podal v zákonnej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie otec, navrhujúc napadnutý výrok rozsudku zrušiť a vrátiť na nové konanie, alternatívne ho zmeniť a upraviť mu styk s maloletými deťmi v rozsahu dvoch hodín jedenkrát mesačne podľa dátumov stanovených príslušným útvarom na výkon trestu odňatia slobody. Namietal, že rozhodnutie prvostupňového súdu je postihnuté vadami naplnenými v § 205 ods.1, 2 písm. a/, b/, c/, d/, e/ a f/ v spojení s § 221 ods.11 písm. h/ a f/ v spojení s § 132, § 157 ods. 2 O.s.p. Uviedol, že za obdobie od obmedzenia jeho osobnej slobody od 08.06.2011 preukázal na základe poštovej komunikácie vrúcny vzťah s maloletou U., ako aj jeho záujem o študijné výsledky všetkých troch detí písomnými dopytmi na školy. Poukázal na výpisy klasifikácie a odpovedí základných škôl, z ktorých podľa jeho názoru vyplýva jeho záujem o deti, ako aj zanedbávanie starostlivosti zo strany matky o maloletú U., jej nedostatočným prospechom. Svoj vzťah s maloletými deťmi považuje za intenzívny a úprimný, preto je viac ako potrebné, aby súd svojím výrokom jeho styk s maloletými deťmi upravil. Spochybňoval závery kolízneho opatrovníka, ktoré nepreukazujú odmietanie styku s ním zo strany maloletých detí. Zdôraznil, že napadnutým výrokom mu bolo zabránené vo výkone jeho zákonného práva na prijatie návštevy jedenkrát mesačne pre päť osôb vrátane detí. Vytýkal súdu prvého stupňa, že bez dostatočného dokazovania napr. znaleckým dokazovaním si osvojil názor o tom, že deti styk s otcom odmietajú. Svoj návrh na úpravu styku vo vymedzenom rozsahu považuje za dôvodný a v záujme maloletých detí, aby nedošlo k pretrhnutiu ich vzájomných citových väzieb. Poukázal, že obmedzením jeho osobnej slobody počas výkonu trestu odňatia slobody nijako nestratil svoje rodičovské práva a povinnosti upravené v § 24 ods. 4, 5 Zákona o rodine.

Kolízny opatrovník v záujme maloletých detí navrhol napadnutý výrok rozsudku súdu prvého stupňa potvrdiť.

Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie otca dôvodné nie je. Súd prvého stupňa riadne zistil skutkový stav veci, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 120 ods. 1 O.s.p.) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti návrhu otca na úpravu styku s maloletými deťmi počas jeho výkonu trestu odňatia slobody (s miestom výkonu v Leopoldove, so zaradením do 2. nápravno-výchovnej skupiny), určenia informačnej povinnosti matke a o návrhu matky na zákaz styku otca s maloletými deťmi, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 132 O.s.p.) a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj dostatočne odôvodnil (§ 157 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

S poukazom na citované ustanovenie, prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, sa odvolací súd nezistiac v postupe súdu prvého stupňa z hľadiska procesnoprávneho žiadne vady majúce za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke stotožňuje s dôvodmi uvedenými v rozsudku prvostupňového súdu, v ktorom súd prvého stupňa zamietol návrh otca na úpravu styku s maloletými deťmi, berúc do úvahy otcom vykonávaný trest odňatia slobody, záujem maloletých detí a ich v konaní vyjadrený názor, určenie informačnej povinnosti matke informovanosť otca o maloletých deťoch počas jeho výkonu trestu odňatia slobody a zamietnutie návrhu matky na zákaz styku otca s maloletými deťmi, v ktorom dostatočne zodpovedal na v konaní nastolené otázky relevantného charakteru, ktoré odvolateľ čiastočne zopakoval v podanom odvolaní. Z uvedeného dôvodu, osvojac si dôvody rozhodnutia odvolací súd využíva možnosť danú mu ust. § 219 ods.2 O.s.p. na vypracovanie tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia.

V nadväznosti na námietky otca uvedené v odvolaní je treba konštatovať, že rodičovské práva a povinnosti, ktoré sú oprávnení a povinní vykonávať obaja rodičia v záujme maloletého dieťaťa, prináležia rovnako obojom rodičom. V danom prípade otec vlastným zavinením, dopustením sa protiprávneho konania v dôsledku ktorého bol odsúdený na výkon trestu odňatia slobody s miestom výkonu v C., sám zapríčinil stav, že od 08.06.2011 osobnú starostlivosť o maloleté deti v rámci ich pravidelného styku nevykonáva. Je potrebné zdôrazniť, že právo rodiča na styk s jeho deťmi je jeho právom, ktoré bolo otcovi obmedzené avšak iba z dôvodu obmedzenia jeho osobnej slobody. Za týchto okolností, nie je možné matke, ako rodičovi, ktorý má deti v osobnej starostlivosti uložiť povinnosť, aby zabezpečovala styk otca s nimi na vlastné náklady mimo bydliska maloletých detí, navyše za zistenia, že maloleté deti záujem o takýto styk s otcom nemajú, ba dokonca nemajú záujem sa s ním ani akoukoľvek formou kontaktovať. Pri rozhodovaní vo veciach maloletých detí je vždy prioritný záujem maloletých detí, až potom práva rodiča. A tento princíp súd uprednostnil pred otcom prezentovaným právom na návštevy v mieste jeho výkonu trestu odňatia slobody.

V nadväznosti na námietky otca uvedené v odvolaní o nesprávnych skutkových záveroch prvostupňového súdu odvolací súd uvádza, že vnútorné presvedčenie súdu (ako výsledok hodnotenia dôkazov) by sa malo vytvárať na základe starostlivého uváženia a zhodnotenia jednotlivých dôkazov jednotlivo aj v ich komplexnosti tak, aby vychádzalo z pravidiel formálnej logiky. Kontrola výsledku hodnotenia dôkazov, ku ktorým dospel súd, sa uskutočňuje najmä prostredníctvom inštitútu odôvodnenia rozsudku upraveného v § 157 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého má súd uviesť, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetliť, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. V posudzovanom prípade súd prvého stupňa v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie dokazovaním riadne zistil skutkový a stav veci (§ 120 ods. 1, 2 O.s.p.), na vec aplikoval správny právny predpis a svoje rozhodnutie aj dostatočne odôvodnil. Okolnosti namietané otcom v odvolaní podané proti zamietajúcemu výroku rozhodnutia o jeho návrhu na úpravu styku nemajú za následok úvahu odvolacieho súdu, ktorá by nebola zhodná s prezentovanou úvahou súdu prvého stupňa v tejto otázke.

Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa § 219 O.s.p. ako vecne a právne správne potvrdil.

O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.